

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Guido Conf. 12. Septembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

ipsa denique palam orbi fecerunt feminam fuisse
THEODORAM, sed quam viri imitarentur. Ex
Metaphrast.

*Meliora mihi amici vulnera, quæ Christus accepit
ut sanaret me, quàm voluntaria inimici oscula, quibus
mihi per illecebrus delectationum caro male suada blan-
ditur, ut quasi parricidiali Iudæ osculo paratis in capti-
vitatem meam prodat inimicis.* S. Paulin. ep. 2.

S. GUIDO CONF. 12. Septembris.

ETIAM GUIDONEM humili genere natum ad
astra virtus evexit, tutissima eorum scala, qui
generosi humi obrepere detrectant. Natalem ter-
ram Brabantia dedit. Puer non prius animo hilari
esse unquam potuit, quam aut preces Deo, aut
egeno stipem dedisset, quam ubi non habuit, ipse
scilicet coëgit, mendicorum mendicabulum.
Adolescens VIRGINIS templo operam suam ædi-
timus addixit, gnarus cæli portam esse, quam cu-
raret. A tam sancto munere cum à mercatore per-
suasus mare conscendisset, & ventos & Superos
adversos sensit, quin remo manum tamdiu exi-
mere non potuit, quousque hanc redux VIRGI-
NIS aræ supplicem tetendit, manifesto in hujus
transfugas exemplo. Sanctius postmodum iter
instituit, cum Romam & Hierosolymas aliosque
Christianis vestigiis nobiles locos petiit, septem-
que ipsos annos talem se, quales omnes sumus,
peregrinum vendidit. Hinc cum fessio DEVS quie-
tem donare vellet, in lectulum dejecit. Hoc cum
ager Anderlaci decumberet, columba è cælo
multo lumine corusca advolavit, simul vox audita
est, quæ ad coronam dilectum invitavit. Enimverò
lubens paruit. Orbe scilicet pererrato, restabat

ut astra viferet ; quam viam an illi juvenes insistant , qui Gallias nunc & Italias petunt , tibi , qui hæc legis , iudicium esto. *Ex Surio.*

Quâ presumptione non diliges illum , qui te non diligentem dilexit , qui te peccantem non despexit ? Vide quæso quâ compensatione , quo merito summa & aterna respondeas Trinitati. S. Bern. op. de char. c. 27.

S. MAURILIUS EP. 13. Septembris.

MAVRILIO patria Mediolanum , parentes illinc nobiles , vitæ Magister D. Martinus fuere. Ab hoc & sacerdotio & infulâ Andegavenfi condecoratus est , factumque calculo suo candidissima columba probavit capiti MAVRILII obvolitans. Mitto plurima prodigia. Vos qui animas , qui juventam curatis , ad unicum animum advertite. Parvulus , isque moriturus sacro chrismate firmandus erat. Dum sacris MAVRILIVS plüsculum immoratur , emoritur ille. Nimirum hoc suum facinus Pontifex credere , non expiandum , nisi munere abdicato. Proinde se iudice exul clam navim conscendit ; lapsisque in mare , quas secum ferebat , templi clavibus , vovet non prius patriam visurum , quam claves amissas. Mox trajecto mari servum se viro principi addicit , horumque colit ille nuper Italiae unicus flosculus. Jam annis omnino septem totâ Europâ à suis quæsitus , Angeli demum indicio inventus est. Tot preces precibusque mistæ lacrimæ , redditæque à pisce , qui navim insilierat , claves , & promissa puero à Deo vita , reditum tandem persuaserunt. Nempe primò omnium ad tumulum est itum , ubi unâ Divus à precibus & puer à morte surrexit , infulæ etiam hæres MAVRILII , *cujus*

ulti-